

Juni 2012

Binnenhok van de partners (duivinnen)

Juni 2012

Juni

Het is ondertussen alweer juni, de 2e dagfondvlucht zit er op en het seizoen is hiermee in volle gang. We prijzen ons gelukkig dat we in de aanloop hier naar toe bespaard zijn gebleven van al te grote problemen, verspelen van duiven, roofvogels, scheefvliegers enz. Iets dat wellicht nooit zal wennen als je duivenliefhebber bent.

Gelukkig zit het met de conditie en de gezondheid op dit moment bij de duiven goed.

De fa. GeVo aan het werk.

Volgende week, als nagenoeg alle kweekduiven op de website staan, zal ik uitgebreider terugkomen op het vliegseizoen en vertellen waar de duiven van afstammen welke tot nu toe goed gevlogen hebben. Het is dan gemakkelijk om zelf te ouders van deze duiven te vinden op de website.

Het vordert gestaag

Partners

In de aanloop hier naar toe is het misschien interessant om te laten zien hoe de partners van de vliegers gehuisvest zijn en hoe ze worden behandeld. De duivinnen zitten 23 op 24 uur in een open ren (zonder dak) 1 keer per dag mogen ze naar binnen om te eten en te drinken. Het binnenhok voor deze duivinnen bestaat uit 2 delen. Het eerste deel is om te eten en te drinken, de vloer van dit hok bestaat geheel uit houten roosters. Het tweede deel is afsluitbaar en kan compleet donker gemaakt worden door het afsluiten van een tussendeur. Hierdoor kan ik de duiven gemakkelijk in de mand stoppen. In het binnenhok bevinden zich geen schapjes waar de duiven op kunnen gaan zitten.

De doffers zitten achter het hok van de vliegduivinnen en worden via een schuif aan de onderkant bij hun partners gelaten.

De tussenwanden zijn ook voorzien van platen

Het geheel

3 bepalende mensen in mijn leven, L. van Loon, mijn vader en J. Ryckaert

De hele week ontvangen deze duiven een mengsel wat voor ongeveer 70% uit gerst en 30% uit all in one bestaat.

Omdat ik aan de vliegdooffers de duivinnen nooit vantevoren toon, hooguit 1 keer per jaar, krijgen deze duiven op de thuiskomst dag volop all in one te eten. Hierdoor wachten ze hun partner niet hongerig op. Bij de vliegduivinnen is het zo dat ze vanaf de 4e/5e vlucht voor de inkorving hun doffer krijgen te zien. Deze doffers krijgen uiteraard voor het tonen volop te eten.

Nieuwe ren

De ren voor het "nieuwe hok" is meer aangekleed. Omdat dit hok gericht is op het Zuidwesten hebben wij geprobeerd om ook de ren meer als "hok" aan te kleden. Het is overkapt, de zijwanden zijn bekleed en ook de tussenstukken zijn voorzien van kunststof plaatmateriaal (niet geheel transparant) De wat aangenamere omstandigheden in de ren stralen uit naar het hok. Mijn eerste indruk is dat dit goed heeft uitgepakt, maar als altijd zal de praktijk uitwijzen hoe het werkelijk zit.

Afscheid

Helaas heb ik onlangs afscheid moeten nemen van mijn vriend en leermeester Louis van Loon uit het Belgische Poppel. Vrijwel dagelijks realiseer ik mij dat de manier waarop ik duivensport beleeft ik dat doe vanuit de filosofie van Louis. Zijn afscheid was helemaal in de stijl zoals hij zijn leven heeft geleefd, zonder opsmuk.

Via de verslagen in het sportblad "De Duif" en Koos Tjeerdsma uit Almelo heb ik Louis leren kennen in 1974/75 Louis is in al die jaren altijd dezelfde gebleven. Nooit anders, dan iemand die duivensport als een manier van leven heeft gekend. Hij stond op met de duiven, dwz. In de zomer als het licht werd ging hij naar ze toe en als het donker werd ging ook hij rusten. Louis had geen wijsheden uit boeken maar door zijn duiven veelvuldig te observeren probeerde hij de vertaalslag te maken naar wat de duiven probeerden te vertellen aan hem als verzorger.

Tijdens de zomer probeer ik dit ook te doen en als jezelf in goede doen bent gaat dit. De laatste jaren is hier natuurlijk het reizen bij gekomen en ben ik zeker 3 tot 4 maanden niet in Ermerveen. Louis heeft meer dan 40 jaar onafgebroken dit ritme gehanteerd en met

zijn visie is hij voor mij de meest talentvolle liefhebber die ik ooit heb ontmoet.

Eén van de vele voorbeelden van Louis welke mij altijd is bij gebleven is het volgende. Er vloog in zijn buurt zo vertelde hij eens een geweldig goede duif. Toen hem ter ore kwam dat deze kolonie verkocht zou worden ging Louis naar deze liefhebber toe om zijn crack te bekijken. Na het beoordelen werd de duif niet goed genoeg bevonden en er werd geen deal gemaakt. Enkele jaren later begon een onbekende liefhebber opvallend goed te presteren. Louis maakte met deze man een afspraak en moest tot zijn ontzetting vaststellen dat deze liefhebber de duif gekocht had welke hij niet goed genoeg had bevonden. Zijn nazaten hadden van hem een kampioen gemaakt! Eens temeer had de praktijk Louis getoond hoe het zit. Dit soort voorbeelden en de uitspraak dat je niets kunt forceren in de sport zijn mij altijd bijgebleven.

Onze Chinese collega Pei Jun He (Louis) heeft na een kortstondige ziekte afscheid moeten nemen van zijn vader. Dit kwam voor zowel Louis als zijn familie geheel onverwacht, wij wensen Louis en de He familie veel sterkte toe.

Volgende week zoals gezegd meer over de vliegers met hun resultaten en een impressie van onze "winterse" reizen.

Tot dan!
Gerard & team

U ontvangt deze nieuwsbrief omdat u zich hiervoor heeft aangemeld.
U kunt zich [hier afmelden](#).

